

къвъ човѣкъ е съ чистота, той е добъръ, той е интелигентенъ, той е благороденъ. Тия качества той абсолютно ги притежава. Никаква лъжа нѣма у него, нито помисъл да прѣначи Истината. Той е много прѣмъ.

Тия двѣтѣ сѫщества, двѣтѣ монади А и А¹, както и В и В¹ сѫ свързани; Едното положение въ Писанието се нарича „старият човѣкъ“ — А, а друго

А¹В¹С¹

положение, което сега се заражда се нарича „новият човѣкъ“. Значи, тия двѣ монади, които едноврѣменно се борятъ да взематъ върхъ на съзнание, то ви: А¹ дѣйствува върху В¹. То е нашата Божествена душа. Отъ В¹ излиза С¹. Това е нашето съзнание, първият плодъ на Божественото съзнание. Сега въ А, В, С има желаніе да се домогнатъ до тази вжтрѣшна свѣтлина И, ако вие наблюдавате вашия животъ, ще забѣлѣжите въ него една постоянна борба. Нѣкой путь вие се страхувате, дали сте на първия путь, или не сте. Питамъ ви азъ: може ли човѣкъ да се съмнѣва дали е на правия путь или не? Или, казвамъ тъй: може ли свѣтлината да пита, дали съмъ свѣтлина или не съмъ? —